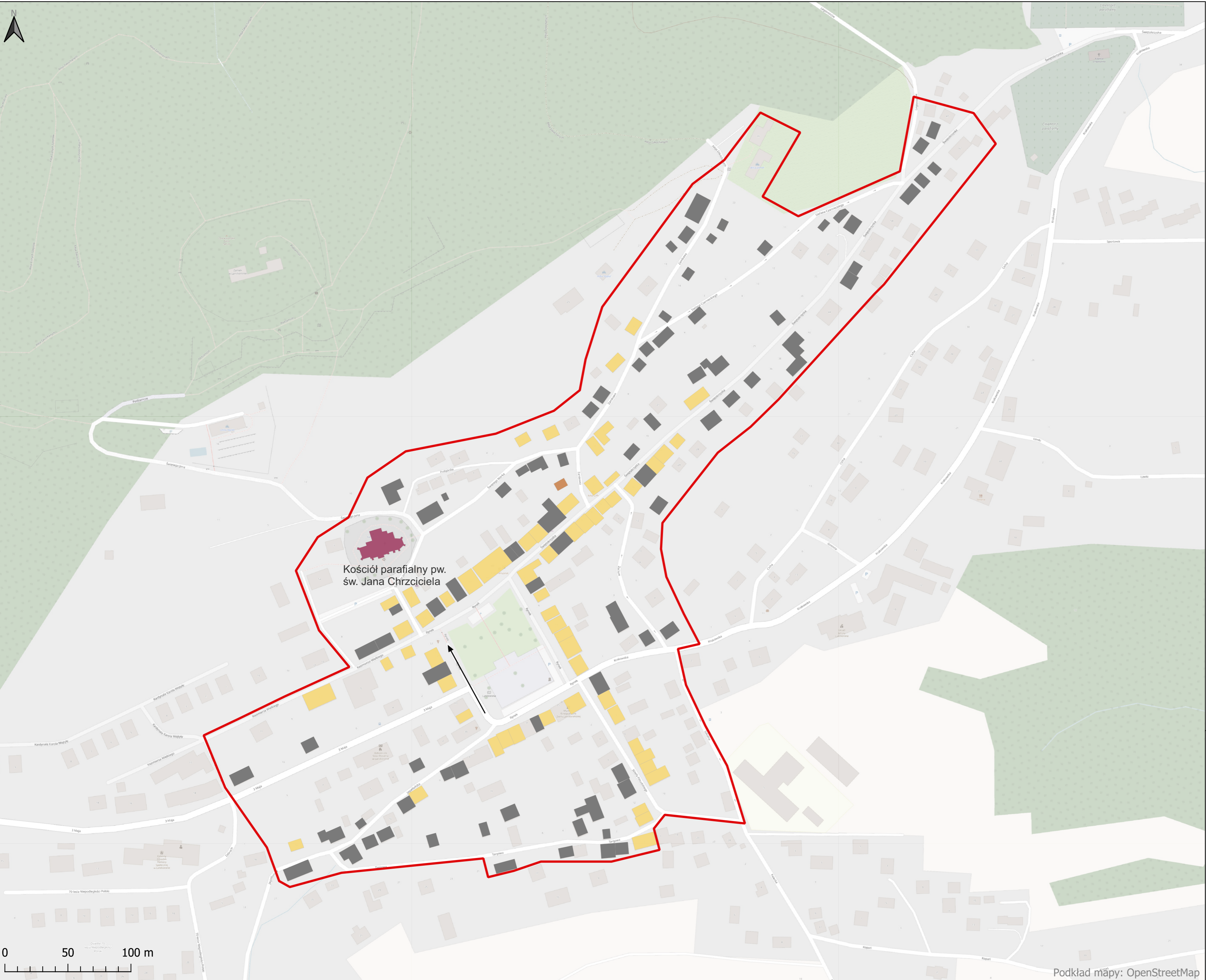
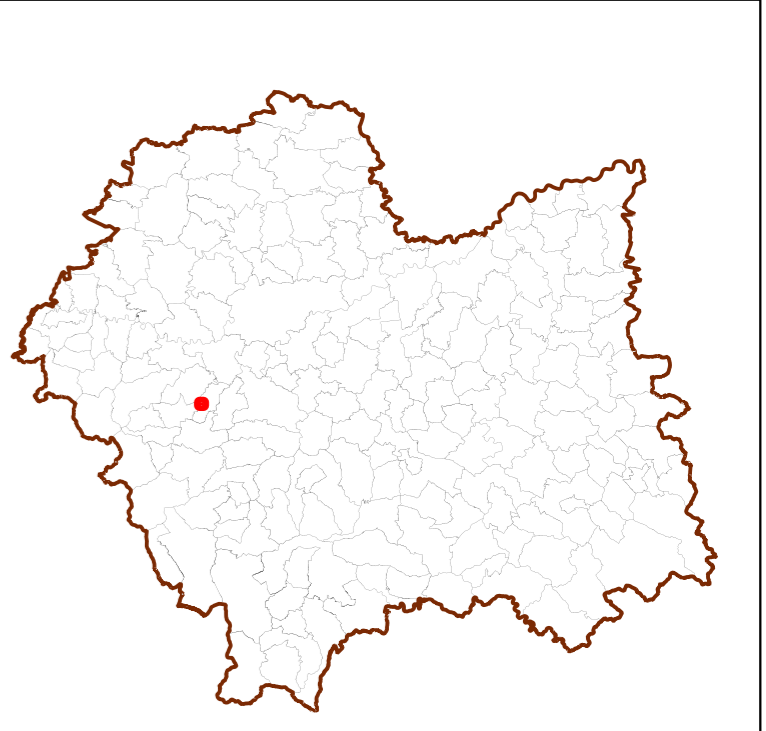

LOKALNE FORMY ARCHITEKTONICZNE

Lanckorona

- Gmina: Lanckorona**
- Mezoregion: Pogórze Wielkie
 Typ krajobrazu: Miejskie
 Podtyp krajobrazu: Miejscowości z zachowanym układem historycznym
 Typ i podtyp krajobrazu: 09a
 Rodzaj zabudowy: Małomiasteczkowa
 Kategoria zabudowy: Mieszkalna, mieszkalno-usługowa
- Zabudowa objęta ochroną konserwatorską:
- sakralna
 - mieszkalna/mieszkalno-usługowa
 - inna
- Zabudowa nieobjęta ochroną konserwatorską:
- posiadająca cechy LFA
 - Granica LFA
 - Oś widokowa LFA

NAZWA LFA		LANCKORONA	
LOKALIZACJA		<ul style="list-style-type: none"> – Lanckorona leży na Pogórzu Wielickim, na południowo-wschodnim, stromym stoku Góry Lanckorońskiej. – Nadanie prawa magdeburskiego wsi, dokonane przez Kazimierza Wielkiego w r. 1366, poprzedziło w r. 1361 królewskie zezwolenie na założenie miasta, wydane wójtowi Lanckorony. Wraz z aktem lokacji wytyczony został - zachowany w niezmiennym stanie - szachownicowy układ urbanistyczny miasta. Po uzyskaniu praw miejskich wzniesiony został murowany kościół parafialny i murowany zamek na kulminacji Lanckorońskiej Góry. Zamek pełnił funkcję obronną, chroniąc Kraków na granicy z Księstwem Oświęcimskim. Miasto należało do dóbr królewskich i było siedzibą starostwa niegrodowego zarządzanego przez starostów z rodów Lanckorońskich, Zebrzydowskich, Czartoryskich, Myszkowskich i Wielopolskich. Po pierwszym rozbiórze Polski miasto zostało sprzedane przez Austrię rodzinie Krasieńskich. W 1868 roku spłonęła cała zabudowa miasta, którą odtworzono wg historycznych planów. W pierwszej połowie XX wieku miasto posiadało charakter uzdrowiska i powstało w nim wiele willi wypoczynkowych. W 1933 roku Lanckorona utraciła prawa miejskie. – Układ urbanistyczny miasta ujęty jest rejestrem zabytków A-896/M z dnia 10.03.1981. W rejestrze lub ewidencji zabytków znajduje się też ponad 120 domów i zagród Lanckorony 	
KATEGORIA	Funkcja	Mieszkalna, mieszkalno-usługowa i mieszkalno-wypoczynkowa	
	Rodzaj	Małomiasteczkowa zwarta zabudowa	
	Spójność obszarowa	Zachowana historyczna zabudowa i lokacyjny układ urbanistyczny miejscowości	
CECHA CHARAKTERYSTYCZNA (zał. nr 8 ust 3 pkt 1 - 7)		PARAMETRY	
układ zabudowy, w tym linia zabudowy		<ul style="list-style-type: none"> – Obecna drewniana zabudowa rynku i sąsiednich ulic pochodzi z 2 połowy XIX wieku i pocz. XX. – Budynki mieszkalne usytuowane są we frontowych częściach działek lokacyjnych, tworząc ciągłą linię zabudowy – Działki lokacyjne posiadają zróżnicowane wymiary: ich szerokości wynoszą od 8 do 15 m, a długości od 50 do 70 m. – Stoją zarówno kalenicowo jak i szczytowo w stosunku do linii pierzei rynkowych jak i ciągu ulic wylotowych. – Za budynkami mieszkalnymi znajduje się dawna zabudowa gospodarcza złożona z niewielkich budynków (obora, chlew), sytuowanych przy jednym z dłuższych boków działki i stojących zazwyczaj prostopadle kalenicami do linii zabudowy. – Działkę zamykają stodoły o kalenicach równoległych do linii zabudowy frontowej. 	
forma budynków, w tym:	gabaryty obiektów:	▪ wysokość zabudowy	ok. 6-7 m
		▪ proporcja i kształt bryły	<ul style="list-style-type: none"> – W zabudowie występują budynki szerokofrontowe i wąskofrontowe, o bryłach horyzontalnych i wertykalnych, – Wzniesione na planach prostokątów; są dwutraktowe z osiowym położeniem sieni w osi środkowej w domach szerokofrontowych kalenicowych; a w osi skrajnej w wypadku domów w zabudowie szczytowej. – Budynki są parterowe, niektóre posiadają niewielkie piwnice. – Szerokość elewacji domów szerokofrontowych wynosi od 12 do 15 m, a głębokość od 6 do 8 m.

		<ul style="list-style-type: none"> – Domy wąsko frontowe posiadają szerokości elewacji frontowej od 6 m do 8 m, głębokości od 12 do 16 m. – Domy nakrywają dachy dwuspadowe i dwuspadowe naczółkowe
	<ul style="list-style-type: none"> ▪ wysokość górnej krawędzi elewacji frontowej, jej gzymsu lub attyki 	ok. 3,0 do 3,5 m
	<ul style="list-style-type: none"> ▪ proporcja pomiędzy wysokością górnej krawędzi elewacji frontowej, jej gzymsu lub attyki a wysokością dachu 	ok. 1 : 1,5
	<ul style="list-style-type: none"> ▪ geometria dachu (kąt nachylenia i układ połączeń dachowych) 	40° - 55°
	<ul style="list-style-type: none"> ▪ poziom posadowienia parteru 	± 0,2 do 0,8, w zależności od ukształtowania terenu,
	<ul style="list-style-type: none"> ▪ wielkość i proporcja otworów okiennych i drzwiowych oraz podcieni 	Otwory okienne, prostokątne, małe w stosunku do powierzchni elewacji, Otwory wejściowe duże (bramy wjazdowe), prostokątne.
	<ul style="list-style-type: none"> ▪ procent przeszklenia elewacji 	4 do 6 %
charakterystyczne elementy konstrukcyjne i zdobnicze		<ul style="list-style-type: none"> – Elementem wyróżniającym zabudowę drewnianą Lanckorony są wysokie dachy dwuspadowe, dwuspadowo-naczółkowe, kryte tradycyjnie gontem. Dachy posiadają konstrukcje krokwiowo-płatwiowe. Szczyty dachów dwuspadowych naczółkowych ujęte są wydatnymi daszkami okapowymi. Płaszczyzny szczytów szalowane są deskami przybijanymi w układzie pionowym, z listwowaniem. Znajduje się w nich małe przeszklone okienko, doświetlające poddasze. – Elewacje są polepiane i białkowane, lub osłonięte deskowymi szalunkami, lakierowanymi olejno. Kilka budynków posiada ściany zrębowe z malowanymi uszczelnieniami. Szalunki przybijane są w większości na styk, z listwowaniem na łączach. – Elementem charakterystycznym są duże prostokątne bramy, konstrukcji belkowej, z mieczowaniem w górnej części, osłoniętym szalunkiem. Bramy posiadają deskowo-spągowe skrzydła. – Otwory okienne obwiedzione są listwowymi opaskami i posiadają drewniane podokienniki. Okna pomieszczeń traktu frontowego są tradycyjnie zbliżone w parę.
stosowane materiały wykończeniowe		Gont, drewno, farba olejna, wapno
charakterystyczne cechy elewacji budynków, w tym:	<ul style="list-style-type: none"> ▪ kolorystyka ▪ cechy stolarki okiennej i drzwiowej: kolorystyka, podział kwater okiennych i drzwiowych, stosowane materiały 	<p>Białe, jasnobłękitne, jasno i ciemnobrązowe</p> <ul style="list-style-type: none"> – W elewacjach budynków występują małe okna dwuskrzydłowe, cztero- i sześciopolewe (kwaterowe), z podziałami na kwatery za pomocą szprosów. Okna są podwójne, malowane olejno w kolorze białym. – Bramy w fasadach domów są duże ze skrzydłami deskowo-spągowymi lub deskowo-spągowymi obijanymi w tzw. „jodełkę” a także nowsze z futrynami i dwuskrzydłową stolarką drzwiową płycinową. Bramy są również bielone, bądź malowane w kolorze szalunku ścian budynku.
charakterystyczne cechy dachów budynków, w tym:	<ul style="list-style-type: none"> ▪ kolorystyka ▪ stosowane materiały 	<p>Szare, czerwonoceglaste, brązowe</p> <p>Gont, dachówka, blacha</p>
	<ul style="list-style-type: none"> ▪ gabaryty 	-

charakterystyczne cechy obiektów małej architektury i ogrodzeń, w tym:	▪ detal architektoniczny	Działki siedliskowe posiadają ogrodzenia wykonane w różnych technikach (płoty i parkany drewniane, ogrodzenia z siatki metalowej i metalowo-murowane)
	▪ stosowane materiały	Drewno, metal, siatka, beton

